

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT
BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKT
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Rs 151808 22 Rs
Brčko, dana 29.11.2023.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Kavazović Zlatanu, u pravnoj stvari tužiteljice B. J., kći E., iz B., zastupana po punomoćniku Simić Mirku, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, zastupan po punomoćniku C. E., zaposleniku, radi utvrđenja nezakonitosti odluka tuženog i izbora, ili poništenja odluka, v.sp. 500,00 KM, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene dana 29.11.2023.godine, u prisustvu tužiteljice i njenog punomoćnika, te punomoćnika tuženog, donio je sljedeću

P R E S U D U

I

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice B.J. kojim je tražila da se utvrdi da su Odluka tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, broj 03.2.3.1-46-427181-18a/22-5709 od 10.10.2022. godine i Odluka tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo Direkcija Brčko, broj 15.5-46-427181-15/21 od 12.09.2022. godine nezakonite, te, da se naloži tuženom Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo da nju izabere na poziciju Stručni saradnik- menadžer velikih korisnika, po Javnom oglasu tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, broj 15.5-46-427181-4-2/21 od 08.02.2022. godine, kojim je tuženi Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo raspisao Javni oglas za prijem u radni odnos na neodređeno vrijeme na poziciju 17. Stručni saradnik- menadžer velikih korisnika, VSS-1 (jedan) izvršilac u Odjeljenju za plasman usluga i podršku poslovnim korisnicima sa mjestom rada u B., uz dosudu i troškova parničnog postupka, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

II

Odbija se eventualni tužbeni zahtjev tužiteljice B. J. kojim je tražila da se ponište Odluka tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, broj 03.2.3.1-46-427181-18a/22-5709 od 10.10.2022. godine i Odluka tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, broj 15.5-46-427181-15/21 od 12.09.2022. godine, te, da se naloži tuženom Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo da izvrši izbor zaposlenika sa liste uspješnih kandidata, po provedenom Javnom oglasu tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, broj 15.5-46-427181-4-2/21 od 08.02.2022.

godine, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

III

Odbija se zahtjev tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo za naknadu troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

Tužiteljica B.J. iz B. (dalje tužiteljica) je 09.11.2022. godine podnijela tužbu protiv tuženog Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo (dalje tuženi), radi utvrđenja nezakonitosti li poništenja odluka.

U tužbi je navela da je dana 08.02.2022. godine, pod brojem 15.5-46-427181-18a/22-5709, tuženi raspisao Javni konkurs za prijem u radni odnos na neodređeno vrijeme na poziciju 17. Stručni saradnik- menadžer velikih korisnika, VSS-1 (jedan) izvršilac u Odjeljenju za plasman usluga i podršku poslovnim korisnicima sa mjestom rada u B., na koji oglas je aplicirala i priložila potrebnu oglasom traženu dokumentaciju; da je nakon provedene procedure, pošto se na javni oglas prijavilo deset kandidata, utvrđeno da dvije prijave ispunjavaju uslove iz oglasa, od koji je jedna prijava bila njena; da je, zajedno sa drugim kandidatom, pozvana na usmeni ispit održan 25.05.2022. godine, na kojem se samo ona pojavila, položila isti i kao takva stavljena na listu uspješnih kandidata, sa preporukom da bude izabrana na tu poziciju, a što je navedeno u izvještaju od 25.05.2022. godine; da je zbog toga osnovano očekivala da će biti primljena na navedenu poziciju; da je prema članu 12 stav 4 Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 13/19 i 9/21- dalje Uredba o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru) poslodavac dužan najkasnije u roku od 8 dana od dana dostavljanja izvještaja i liste iz stava 3 istog člana donijeti odluku o prijemu u radni odnos jednog ili više kandidata sa liste u zavisnosti da li je javni oglas objavljen za prijem jednog ili više kandidata; da nije znala u kojoj je fazi postupak, pa se obratila Federalnom inspektoru rada, koji joj je dostavio akt, broj 09-30-18-03306/2022-0902-6 od 02.08.2022. godine, prema kojem je jasno navedeno da se prema navodima iz pismena poslodavca „odluka ima donijeti najkasnije do 02.08.2022. godine“, što evidentno nije učinjeno u tom roku, već više od mjesec dana poslije, tačnije 12.09.2022. godine, te da nisu od značaja za postupanje po članu 12 Uredbe činjenice da su interne procedure tuženog komplikovane i da sve traje predugo; da je tuženi, prema članu 19 Uredbe, bio dužan usaglasiti svoja opšta akta sa odredbom Uredbe u roku od 60 dana, od dana stupanja na snagu iste; da je tuženi prvobitno ispoštovao obavezu usklađivanja i donio Uputstvo o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-37566/19 od 24.04.2019. godine, ali je Uputstvom o izmjenama i dopunama Uputstva o postupku prijema u radno odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-111571-2/20 od 09.12.2020. godine, značajno izmijenio sadržaj prvobitnog akta; da je naknadno doneseno i novo Uputstvo o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-32202-1/22 od 06.04.2022. godine, gdje se u članu 31 jasno kaže da će se „postupci prijema u radni odnos prije stupanja na snagu tog uputstva izvršiti prema odredbama ranijeg Uputstva, broj 00.1-14-37566/19, i izmjenama i dopunama tog akta, brojevi 00.1-14-111571-2/20, 00.1-14-24630-2/21 i 00.1-14-365801-2/21“, a pod započetim postupcima prijema u radni odnos

smatraju se svi prijemi u radni odnos za koje je objavljen javni oglas“, što je ovdje slučaj, te se u konkretnom nije moglo primijeniti Uputstvo od 06.04.2022. godine, odnosno njegove izmjene od 08.06.2022. godine.

Dalje je navela da je Uputstvom koje se ima primijeniti u konkretnom slučaju, u članu 21 stavu 1 propisano da je generalni direktor društva dužan najkasnije u roku od osam dana od dana dostavljanja izvještaja i liste uspješnih kandidata, donijeti odluku o prijemu u radni odnos jednog ili više kandidata sa liste, u zavisnosti da li je javni oglas bio objavljen za prijem jednog ili više kandidata; da se iz rješenja od 31.10.2022. godine (tačka 4 obrazloženja), a koje je naknadno njoj dostavljeno u postupku traženja dokumentacije iz postupka prijema i određenih informacija, jasno vidi da je dana 25.07.2022. godine Izvršna direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima Dioničkog društva BH Telecom, nakon izvršene kontrole provedenog postupka izbora kandidata, dostavljajući izvještaj i listu najuspješnijih kandidata, predložila generalnom direktoru mogućnost izbora kandidata, odnosno nedvosmisleno potvrdila činjenicu da na njenoj strani ne postoje bilo kakve smetnje za izbor najuspješnijeg kandidata sa liste uspješnih kandidata; da iz navedenog rješenja proizilazi da su odredbe člana 21 i člana 23 Uputstva u koliziji, kako međusobno, tako i u koliziji sa članom 12 stav 4 Uredbe; te, da je tuženi u rješenju od 31.10.2022. godine obrazložio zašto je odlučio da predloži poništenje javnog oglasa bez ponovne objave, tako što je naveo da je „cijeneći da je podnosilac zahtjeva bila jedini kandidat na listi uspješnih kandidata, te da je ujedno ostvarila manje od 50% uspjeha na usmenom ispitu, kao i uvažavajući činjenicu da su Direkcija Brčko i izvršna direkcija za razvoj poslovanja (kao funkcionalno nadređena direkcija) dostavili izjašnjenje da je prestala potreba za eksternom popunom upražnjenog/predmetnog radnog mjesta, cijeneći da su pronašli optimalno rješenje za popunu internim prerasporedom radnice iz postojećih ljudskih resursa Direkcije Brčko“, nakon čega je generalni direktor 28.07.2022. godine odlučio da poništi predmetni javni oglas bez ponovne objave, te je, u skladu s tim, dana 17.08.2022. godine donesena odluka o stavljanju van snage odluke o potrebi prijema u radni odnos.

Navela je i da je Ustavni sud Bosne i Hercegovine u svojoj praksi naglasio da princip vladavine prava nije ograničen samo na formalno poštivanje ustavnosti i zakonitosti, već zahtjeva da svi pravni akti (zakoni, propisi i sl.) imaju određen sadržaj, odnosno kvalitet primjeren demokratskom sistemu, tako da zasluže zaštitu ljudskih prava i sloboda u odnosima građana i organa vlasti u okviru demokratskog političkog sistema; da je, s tim u vezi, Ustavni sud istakao da standard kvaliteta zakona traži da zakonska odredba bude dostupna licima na koja se primjenjuje (transparentnost) i da za njih bude predvidljiva, tj. dovoljno jasna i precizna da oni mogu stvarno i konkretno znati svoja prava i obaveze do stepena koji je razuman u datim okolnostima, kako bi se prema njima mogli ponašati, pri čemu u pravnom poretку utemeljenom na vladavini prava zakoni i drugi propisi moraju biti opšti i jednaki za sve, a pravne posljedice sprovođenja tih propisa trebaju biti izvjesne za one na koje će se isti primijeniti; da je kolizijom osnovnog teksta Uputstva i njegove izmjene (član 21 sa članovima 23a i 23b), kao i kolizijom između člana 12 Uredbe i članova 23a i 23b Uputstva, narušeno načelo vladavine prava, odnosno onaj standard koji jedan propis treba da ima da bi služio načelu vladavine prava; da se na osnovu svega može vidjeti da je izmijenjeno Uputstvo „koje daje direktoru diskreciono prvo da može poništiti“ u suprotnosti sa članom 21 stav 1 osnovnog teksta Uputstva obzirom da je „generalni direktor dužan da donese odluku o izboru“; da je bila jedini kandidat koji se pojavio na usmenom ispitu i, bez obzira što je ostvarila manje od 50% uspjeha na usmenom ispitu, ispunjavala je uslove da bude izabrana na poziciju na koju se prijavila, što ni tuženi ne spori činjenicom da je jedan od prijedloga bio i mogućnost izbora kandidata (tačka 4 rješenja); da je stavom tuženog „da je prestala potreba za eksternom popunom upražnjenog/predmetnog radnog mjesta cijeneći da su pronašli optimalno rješenje za

popunu internim prerasporedom radnice iz postojećih ljudskih resursa Direkcije Brčko“ narušeno načelo legitimnih očekivanja nje da će biti izabrana na poziciju na koju se prijavila ako bude najuspješniji kandidat; da u konkretnom slučaju to znači i retroaktivnu primjenu propisa, jer je tuženi, ako je već mogao naći optimalno rješenje za popunu internom preraspodjelom, to moga i trebao uraditi prije raspisivanja javnog oglasa za prijem internim oglasom ili internom preraspodjelom; da je tuženi povrijedio i načelo transparentnosti, budući da Uputstvo, kao i njegove izmjene i dopune, nisu objavljeni na zvaničnoj web stranici tuženog, čime bi ona pod bilo kojim uslovima mogla znati da postoji mogućnost diskrecionog odlučivanja od strane poslodavca; da se Uputstvo tuženog ne navodi ni u preambuli javnog oglasa, čime bi bar na neki način bila upoznata da postoji takav akt i onda bi ga pokušala dobiti putem Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 28/00, 45/06, 102/09, 62/11 i 100/13- dalje Zakon o slobodi pristupa informacijama); da je sve akte tuženog dobila posredno, obzirom da je njen suprug nakon obavljenog usmenog ispita, uvidjevši činjenicu da tuženi ne postupa u skladu sa rokovima iz Uredbe, saglasno Zakonu o slobodi pristupa informacijama poslao upit o eventualnom postojanju akta kojim je uređen postupak prijema kako je to definisano Uredbom i dostavljanje istog, ako postoji; da je u dobroj vjeri pristupila usmenom ispitu, ne znajući da će tri mjeseca nakon intervjua tuženi manipulirati sa primjenom propisa i tako nju oštetiti, tako što je odlučio da poništi javni oglas, dostavio joj odluku o tome, protiv koje je izjavila prigovor, koji je odbačen kao nedopušten; te, da je nesporno pravo tuženog da, u skladu sa članom 15 Uredbe, donese propis kojim će urediti pitanja u vezi sa postupkom prijema u radni odnos koja nisu obuhvaćena tom Uredbom (što se ne odnosi na konkretnu situaciju), ali uz obavezu da isti bude usklađen sa Uredbom, kao aktom veće pravne snage, poštujući standarde kvaliteta propisa, kako je to utvrđeno u praksi Evropskog suda za ljudska prava i Ustavnog suda Bosne i Hercegovine.

Obzirom na izneseno, tužiteljica je predložila da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će utvrditi da su

Odluka tuženog, broj 03.2.3.1-46-427181-18a/22-5709 od 10.10.2022. godine, i Odluka tuženog o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo Direkcija Brčko, broj 15.5-46-427181-15/21 od 12.09.2022. godine, nezakonite,

te, naložiti tuženom da nju izabere na poziciju Stručni saradnik- menadžer velikih korisnika, po Javnom oglasu, broj 15.5-46-427181-4-2/21 od 08.02.2022. godine, kojim je tuženi raspisao Javni oglas za prijem u radni odnos na neodređeno vrijeme na poziciju 17. Stručni saradnik- menadžer velikih korisnika, VSS-1 (jedan) izvršilac u Odjeljenju za plasman usluga i podršku poslovnim korisnicima sa mjestom rada u B.,

a, ukoliko ne usvoji osnovni tužbeni zahtjev, da onda usvoji eventualni tužbeni zahtjev, na način da poništi navedene odluke tuženog od 10.10.2022. godine i 12.09.2022. godine, i predmet vrati tuženom da izvrši izbor zaposlenika sa liste uspješnih kandidata, po provedenom Javnom oglasu, broj 15.5-46-427181-4-2/21 od 08.02.2022. godine,

kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka, a sve to u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Tuženi je u odgovoru na tužbu istakao prvo prigovor mjesne nenadležnosti Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za postupanje u ovoj pravnoj stvari, obzirom da je njegovo sjedište u Sarajevu; da, s tim u vezi, ističe i da tužiteljica nije pravilno označila njega (tuženog) u dijelu gdje navodi da je tuženi Direkcija Brčko, obzirom da je ista organizovana i u sudskom registru upisana kao podružnica Dioničkog društva BH Telecom Sarajevo i kao takva ne može biti stranka u postupku, jer podružnice nemaju svojstvo

pravnog lica, pa posljedično tome nemaju ni parničnu sposobnost; da, osim toga, u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva; da su tačni navodi tužiteljice u kojima je istakla da je objavljen Javni oglas za radno mjesto 17. Stručni saradnik- menadžer velikih korisnika, VSS- 1 izvršilac u Odjeljenju za plasman usluga i podršku poslovnim korisnicima u Direkciji Brčko Dioničkog društva BH Telecom Sarajevo, sa mjesto rada u B.; da je predmetni postupak proveden u skladu sa odredbama Uputstva o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-37566/19, broj 00.1-14-111571-2/20, broj 00.1-14-24630-2/21 i broj 00.1-14-365801-2/21; da je dana 02.02.2022. godine njegova uprava donijela Odluku o potrebi prijema u radni odnos, broj 00.1-14-427181-4/21 na naprijed navedeno radno mjesto; da je Javni oglas objavljen dana 10.02.2022. godine u dnevnim listovima „Dnevni avaz“ i „Oslobođenje, na njegovoj zvaničnoj web stranici, kao i stranici Javne ustanove Zavod za zapošljavanje Brčko distrikta; da je rok za podnošenje prijava na predmetni Javni oglas bio osam dana, odnosno do 18.02.2022. godine; da se prijavilo 10 kandidata, s tim da je nakon razmatranja prijava Komisija utvrdila da su dostavljene dvije potpune prijave i to od tužiteljice i kandidata O.A., a da osam prijava ne ispunjava formalno pravne uslove; da su kandidati, čije su prijave ocijenjene kao blagovremene, uredne i potpune, pozvani na usmeni ispit, dok su prijave preostalih osam kandidata odbačene zaključcima o odbacivanju prijava na javni oglas; da je na usmeni ispit zakazan za dan 25.02.2022. godine pristupila samo tužiteljica, dok se drugi pozvani kandidat nije odazvao; te, da je na usmenom ispitu tužiteljici postavljeno sedam pitanja, da je ukupan broj bodova koje je mogla ostvariti iznosio 70, a da je tužiteljica ostvarila konačnu ocjenu u visini od 30,67 bodova, koja je manja od 50% uspješnosti.

Po tuženom su neosnovani navodi tužiteljice u kojima je navela da je generalni direktor bio dužan da u roku od osam dana od dostavljenog mu izvještaja izvrši izbor nje kao kandidata sa kojim će se zaključiti ugovor o radu, budući da prema odredbama Uputstva pored mogućnosti izbora kandidata, propisana i mogućnost poništenja javnog oglasa; da su, u vezi s tim, članom 23a stav 1 Uputstva navedeni razlozi poništenje javnog oglasa sa ili bez ponovne objave, pa je tako u alineji 2 i 7 kao razlog za poništenje navedeno „ukoliko su kandidati sa liste uspješnih kandidata ostvarili manje od 50% uspješnosti na usmenom ispitu i ukoliko je prestala potreba za popunom oglašenog radnog mjesta“; da je ovlašteno lice Direkcije Brčko dostavilo izjašnjenje da se predmetni Javni oglas treba poništiti, obzirom da je tužiteljica ostvarila manje od 50% uspješnosti, a cijeneći i interes da se izabere željeni nivo kompetencija, kao i da isti nije potrebno ponovno objavljivati, jer je prestala potreba za istim iz razloga što će se predmetno radno mjesto popuniti iz postojećih ljudskih resursa; da je nakon toga Izvršna direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima dostavila generalnom direktoru pregled kandidata sa Liste uspješnih kandidata, te je pored mogućnosti izbora kandidata ostavljena i mogućnost za poništenje javnog oglasa bez ponovne objave; da je generalni direktor u ostavljenom roku od osam dana izabrao poništenje javnog oglasa bez ponovne objave; da je potom, u skladu sa članom 23a Uputstva, dana 17.08.2022. godine Uprava Društva donijela Odluku o stavljanju van snage odluku o potrebi prijema, broj 00.1-14-427181-14/21, a saglasno članu 23b Uputstva, donesena je Odluka o poništenju javnog oglasa za prijem radnika, broj 15.5-46-427181-15/21 od 12.09.2022. godine, te je tekst tog poništenja objavljen u dnevnim listovima „Dnevni avaz“ i „Oslobođenje“; da je zatim aktom, broj 15.5-46-427181-16/21-1 od 12.09.2022. godine, tužiteljica obaviještena o poništenju predmetnog javnog oglasa; te, da je protiv te odluke tužiteljica dana 22.09.2022. godine izjavila prigovor, koji je Odlukom, broj 03.2.3.1-46-427181-18a/22 od 10.10.2022. godine, odbačen kao nedopušten.

Imajući u vidu navedeno, tuženi je predložio da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan, a tužiteljica obaveže na naknadu troškova parničnog postupka.

Neosnovan je prigovor mjesne nadležnosti ovog suda, koji je istakao tuženi u odgovoru na tužbu, navodeći da je njegovo sjedište u Sarajevu, u ulici Franca Lehara broj 7, i time u suštini ukazujući da je za ovaj spor nadležan Općinski sud u Sarajevu. Naime, odredbom člana 30 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18 i 6/21 - dalje Zakon o parničnom postupku) propisano da je za suđenje u sporu protiv pravnog lica koje ima poslovnu jedinicu van svog sjedišta, ako spor proizilazi iz pravnog odnosa te jedinice, pored suda opće mjesne nadležnosti, nadležan i sud na čijem području se nalazi poslovna jedinica. Kako se ovaj spor vodi u vezi konkursa tuženog za prijem radnika u radni odnos u Direkciji Brčko, onda se u ovom slučaju radi o izberivoj mjesnoj nadležnosti po mjestu u kome se nalazi poslovna jedinica pravnog lica (tuženog), zbog čega je pored Općinskog suda u Sarajevu, kao suda opće mjesne nadležnosti, nadležan i Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nadalje, neosnovana je i tvrdnja tuženog da ga tužiteljica nije pravilno označila u tužbi, odnosno da je kao tuženog označila Direkciju Brčko, koja je njegova podružnica i kao takva nema svojstvo pravnog lica, zbog čega nema parničnu sposobnost i ne može biti stranka u postupku. Ovo stoga što je tužiteljica kao tuženog označila Dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, a dodatno dodavanje Direkcije Brčko je samo radi preciziranja da se radi o sporu vezano za tu poslovnu jedinicu.

Neosnovano je i ukazivanje tuženog da ne postoji mogućnost sudske zaštite prava tužiteljice iz radnog odnosa, kod toga da u konkretnom slučaju nije donesena odluka o prijemu u radni odnos, već da je predmetni oglas poništen. Naime, upravo iz te činjenice, tj. poništenja javnog oglasa za prijem za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, Direkcija Brčko, tužiteljica i crpi svoj pravni interes za podnošenje predmetne tužbe, jer je bila jedini kandidat koji se pojavio na usmenom intervju i ostvarila određen broj bodova, a oglas je poništen tek nakon toga, pa tužiteljica smatra da nije bilo osnova za poništenje istog, već da je tuženi bio dužan da ju izabere na radno mjesto povodom kojeg je bio i raspisan konkurs.

U toku postupka provedeni su dokazi čitanjem Javnog oglasa o prijemu u radni odnos na neodređeno vrijeme, broj 15.5-46-427181-4/21 od 08.02.2022.godine; potvrde o prijemu dokumentacije na oglas, broj 15.1-18/22 od 16.02.2022.godine; potvrde o radnom iskustvu, broj 5/18 od 02.04.2018.godine; potvrde o radnom iskustvu od 10.10.2012.godine; urgencije za postupanje od 16.06.2022.godine i 14.07.2022.godine; akta Federalnog inspektorata rada, broj 09-30-18-03306/2022-0902-6 od 02.08.2022.godine; odluke o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, Direkcija Brčko, broj 15.5-46-427181-15/21 od 12.09.2022.godine; prigovora od 21.09.2022.godine; odluke Dioničkog društva BH Telecom Sarajevo, broj 03.2.3.1-46-427181-18a/22-5709 od 10.10.2022.godine; uputstva o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-37566/19 od 24.04.2019.godine; uputstva o izmjenama i dopunama o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-111571-2/20 od 09.12.2020.godine; uputstva o izmjenama i dopunama o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-24630-2/21 od 10.03.2021. godine; uputstva o izmjenama i dopunama o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-365801-2/21 od 14.07.2021. godine; uputstva o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-32202-1/22 od 06.04.2022.godine; uputstva o izmjenama i dopunama Uputstva o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-56160-1 od

08.06.2022.godine; rješenja Dioničkog društva BH Telecom Sarajevo, broj 03-175-427181/22 od 31.10.2022.godine; zaključaka o odbacivanju prava na javni oglas, broj 15.5-46-427181-8/21, broj 15.-46-427181-8/21, broj 15.5-46-427181-8/21-3, broj 15.5-46-427181-8/21-4, broj 15.5-46-427181-8/21-5, broj 15.5-46-427181-8/21-6, broj 15.5-46-427181-8/21-7, broj 15.5-46-427181-8/21-8, sve od 10.05.2022.godine; izvještaja o obavljenom usmenom ispitu sa kandidatima čije su prijave blagovremene, uredne i potpune, broj 15.5-46-427181-11/21-2 od 25.05.2022.godine; obavijesti o usmenom ispitu, broj 15.5-46-427181-9/21-2 od 12.05.2022.godine, broj 15.5-46-427181-10/21-2 od 16.05.2022.godine, broj 15.5-46-427181-9/21-1 od 12.05.2022.godine i broj 15.5-46-427181-10/21-1 od 16.05.2022.godine; službene e-mail korespondencije od 13.07.2022.godine; saglasnosti generalnog direktora, broj 03.2.2-46-42718-12/21 (3390) od 25.07.2022.godine; odluke o stavljanju van snage odluke o potrebi prijema u radni odnos, broj 00.1-14-4271818-14/21 od 17.08.2022.godine; instrukcije za postupanje broj 03.2.2-46-4271818-13/21 (3390) od 02.09.2022.godine; obavijesti o poništenju javnog oglasa od 12.09.2022.godine, broj 15.5-3-427181-16/21-1, broj 15.5-36-427181-16/21-2. Broj 15.5-36-427181-16/21-3, broj 15.5-36-427181-16/21.4, broj 15.5-36-427181-16/21-5, broj 15.5-36-427181-16/21-6, broj 15.5-36-427181-16/21-7, broj 15.5-36-427181-16/21-8, broj 15.5-36-427181-16/21-9 i broj 15.5-36-427181-16/21-10; te je saslušana tužiteljica.

Na osnovu provedenih dokaza, te ocjene istih kako pojedinačno, tako i u njihovu međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, a iz sljedećih razloga:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovom radnom sporu je zahtjev tužiteljice da sud donese presudu kojom će utvrditi da su Odluka tuženog, broj 03.2.3.1-46-427181-18a/22-5709 od 10.10.2022. godine, i Odluka tuženog o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo Direkcija Brčko, broj 15.5-46-427181-15/21 od 12.09.2022. godine, nezakonite,

te, da se naloži tuženom da nju izabere na poziciju Stručni saradnik- menadžer velikih korisnika, po Javnom oglasu, broj 15.5-46-427181-4-2/21 od 08.02.2022. godine, kojim je tuženi raspisao Javni oglas za prijem u radni odnos na neodređeno vrijeme na poziciju 17. Stručni saradnik- menadžer velikih korisnika, VSS-1 (jedan) izvršilac u Odjeljenju za plasman usluga i podršku poslovnim korisnicima sa mjestom rada u B.,

a, ukoliko ne usvoji osnovni tužbeni zahtjev, da onda usvoji eventualni tužbeni zahtjev, tako da poništi navedene odluke tuženog od 10.10.2022. godine i 12.09.2022. godine i predmet vrati tuženom da izvrši izbor zaposlenika sa liste uspješnih kandidata, po provedenom Javnom oglasu, broj 15.5-46-427181-4-2/21 od 08.02.2022. godine,

sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, uz dosudu i troškova parničnog postupka.

Sud je na osnovu dokaza provedenih u postupku utvrdio

da je tuženi 08.02.2022. godine, pod brojem 15.5-46-427181-4-2/21, objavio Javni oglas za prijem radnika u radni odnos na neodređeno vrijeme, uz probni rad u trajanju od šest mjeseci u Direkciji Brčko, na radno mjesto 17. Stručni suradnik- menadžer velikih korisnika, VSS- 1 (jedan) izvršilac, u Odjeljenju za plasman usluga i podršku poslovnim korisnicima, sa mjestom rada u Brčkom, te je navedeni Javni oglas objavljen, između ostalog, u dnevnom listu „Dnevni avaz“ 10.02.2022. godine;

da je rok za podnošenje prijave iznosio osam dana od dana objavljivanja u dnevnom listu, te se na navedeni konkurs prijavilo ukupno 10 kandidata;

da je tuženi formirao Komisiju za izbor kandidata za prijem u radni odnos, koja je analizirala prijave i zapisnički dana 24.02.2022. godine utvrdila da osam kandidata ne

ispunjava formalno pravne uslove javnog oglasa, dok te uslove ispunjava dvoje kandidata i to O. A. i tužiteljica (zapisnik, broj 15.5-46-427181-6/21 od 24.02.2022. godine);

da je nakon toga tuženi zaključcima od 10.05.2022. godine odbacio prijave osam kandidata kao nepotpune, dok je O. A. i tužiteljici 12.05.2022. godine poslana obavijest o usmenom ispitu, u kojoj je navedeno da će se isti održati dana 25.05.2022. godine, u poslovnoj zgradi Direkcije Tuzla;

da je na usmeni ispit, koji se sastojao od sedam pitanja, s tim da je svako pitanje nosilo maksimalno 10 bodova, pristupila samo tužiteljica, koja je ostvarila konačnu ocjenu od 30,67 bodova od mogućih 70 bodova, te je navedeno konstatovala Komisija za izbor kandidata za prijem u radni odnos u svom Izvještaju o obavljenom usmenom ispitu sa kandidatima čije su prijave blagovremene, uredne i potpune, broj 15.5-46-427181-11/21-2 od 25.02.2022. godine, koja Komisija je na kraju sačinila i listu uspješnih kandidata za prijem radnika na predmetno radno mjesto;

da je potom od strane tuženog izvršena kontrola postupka prijema u radni odnos, u kojoj je opisana kompletna procedura vezana za predmetni konkurs, da je, između ostalog, navedeno da je Komisija za izbor kandidata za prijem u radni odnos postupak izbora provela u skladu sa odredbama Uputstva o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-32202-1/22 i 00.1-14-56160/22-1, a potom je navedeno i zašto Direkcija Brčko/Izvršna direkcija za razvoj poslovanja smatra da je prestala potreba za popunom predmetnog radnog mjesta (da je tužiteljica na usmenom ispitu ostvarila manje od 50 % uspjeha, a i činjenice da je Direkcija Brčko u proteklom periodu pronašla optimalno rješenje za to radno mjesto internom preraspodjelom druge radnice sa drugog radnog mjesta) i da je zbog toga njihov prijedlog da se predmetni javni oglas poništi bez ponovne objave, te je na kraju zatraženo od generalnog direktora da, u skladu sa ovlaštenjima iz članova 21 i 24 Uputstva, najkasnije u roku od osam dana od dana prijema akta izabere način realizacije postupka prijema novog radnika zaokruživanjem ili tačke a) izbor kandidata za prijem u Direkciji Brčko, odnosno tužiteljice, ili pod b) poništenje javnog oglasa bez ponovne objave, nakon čega je generalni direktor dao saglasnost za poništenje javnog oglasa bez ponovne objave (akt tuženog, broj 03.2-46-427181-12/21 od 25.07.2022. godine);

da je tuženi dana 17.08.2022. godine, pod brojem 00.1-14-427181-14/21, donio Odluku o stavljanju van snage odluke o potrebi prijema u radni odnos, kojom je van snage stavljena Odluka o potrebi prijema u radno odnos, broj 00.1-14-427181-4/21 od 02.02.2022. godine (temeljem koje je dana 08.02.2022. godine raspisan Javni oglas za prijem na predmetno radno mjesto);

da je Izvršna direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima tuženog dana 02.09.2022. godine, pod brojem 03.2-46-427181-13/21 (3390), Direkciji Brčko dala instrukciju za postupanje, tako da sačini Odluku o poništenju javnog oglasa za predmetno radno mjesto, kao i tekst oglasa koji će biti objavljen u sredstvima javnog informisanja, a zatim i da, nakon donošenja Odluke, u roku od osam dana pošalje pismenu obavijest kandidatima u kojoj će biti navedeno da je javni oglas poništen, kao i da je prestala potreba za prijem radnika na radno mjesto povodom kojeg je i bio raspisan oglas;

da je zatim tuženi dana 12.09.2022. godine donio Odluku o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, Direkcija Brčko, broj 15.5-46-427181-15/21, kojom je poništio Odluku o objavljivanju Javnog oglasa za prijem u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, Direkcija Brčko, broj 15.5-46-427181-4-2/21 od 08.02.2022. godine, na osnovu koje je dana 10.02.2022. godine u dnevnim listovima „Dnevni avaz“ i „Oslobođenje“, na njegovoj zvaničnoj web stranici, kao i stranici Javne ustanove Zavod za zapošljavanje Brčko distrikta, objavljen Javni oglas za prijem u radni odnos na neodređeno vrijeme, uz probni rad u trajanju od 6 mjeseci, na radnom

mjestu 17. Stručni suradnik- menadžer velikih korisnika, VSS- 1 izvršilac u Odjeljenju za plasman usluga i podršku poslovnim korisnicima, sa mjestom rada u B., uz obrazloženje da je odluka kao u dispozitivu donesena prvo iz razloga što je kandidat, koji je pristupio usmenom ispitu, na usmenoj provjeri znanja ostvario manje od 50% uspješnosti, a zatim i iz razloga što je prestala potreba za prijem radnika na predmetno radno mjesto, obzirom da je isto popunjeno unutrašnjim prerasporedom radnika na nivou Društva;

da je za sve kandidate, kako one čija je prijava na konkurs ocjenjena kao nepotpuna, tako i kandidate koji su ispunjavali formalne uslove konkursa, dana 12.09.2022. godine sačinjena obavijest o poništenju javnog oglasa;

da je protiv Odluke o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, Direkcija Brčko, broj 15.5-46-427181-15/21 od 12.09.2022. godine, tužiteljica dana 21.09.2022. godine izjavila prigovor;

te, da je tuženi dana 10.10.2022. godine, pod brojem 03.2.3.1-46-427181-18a/22-5709, donio Odluku kojom je odbacio prigovor tužiteljice kao nedopušten, uz obrazloženje da je članom 23b stav 6 Uputstva o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-37566/19, broj 00.1-14-111571-2/20, broj 00.1-14-24630-2/21 i broj 00.1-14-365801-2/21, propisano da žalba na obavijest o poništenju javnog oglasa nije dopuštena.

Gore navedene činjenice koje proizilaze iz provedene materijalne dokumentacije u suštini nisu ni sporne među parničnim strankama. Sporno je to da li je tuženi bio dužan da izabere tužiteljicu na radno mjesto 17. Stručni suradnik- menadžer velikih korisnika, VSS- 1 izvršilac u Odjeljenju za plasman usluga i podršku poslovnim korisnicima, sa mjestom rada u Brčkom, kod toga da tužiteljica tvrdi da je ispunila uslove za prijem u radni odnos, jer je bila jedini kandidat koji se pojavio na usmenom ispitu, te se nakon toga našla na listi uspješnih kandidata u Izvještaju o obavljenom usmenom ispitu od 25.05.2022. godine.

Tužiteljica je u svom iskazu navela da je predmetni konkurs raspisan negdje u februaru 2022. godine, na koji je predala zahtjev, te je putem e-maila pozvana na usmeni intervju u Tuzlu; da je prije intervjuja, od jednog lica koje je porodično vezano sa licem koje je zaposleno kod tuženog u B., saznala da će konkurs biti poništen i da zbog toga ne treba da ide u Tuzlu; da joj je tom prilikom rečeno da se ni drugi kandidat O. A. neće pojaviti na usmenom intervjuu, a da će ona, ukoliko se pojavi, biti ocjenjena sa lošim ocjenama, tako da će se svakako poništiti konkurs; da je ipak otišla u Tuzlu i da je bila sama, jer se drugi kandidat nije pojavio; da ju je predsjednik komisije pitao šta radi na intervjuu i bio je začuđen otkud ona tu; da su je prilikom razgovora članovi komisije čudno gledali, neprijateljski i njihov odnos nije išao u dobrom smjeru; da je nakon obavljenog intervjuja izašla i na hodniku joj je neka starija gospođa čestitala na izboru, budući da je bila jedini kandidat; da, međutim, nije bilo nikakvih rezultata u narednom periodu, zbog čega se, na osnovu Zakona o slobodi pristupa informacijama, dopisom obratila tuženom, te potom od istog dobila njegove akte; da je podnijela i zahtjev Federalnom inspektoratu rada zbog ne postupanja tuženog u vezi sa konkursom, nakon čega je od tuženog 12.09.2022. godine dobila odluku o poništenju konkursa; te, da je tad saznala i za razlog poništenja, odnosno da je predmetna pozicija interno popunjena, tako što je na to radno mjesto imenovana osoba sa drugom stručnom spremom.

Odredbom člana 3 Uredba o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru, a koja Uredba se odnosi i na tuženog shodno odredbi člana 1 iste, propisano je da obavljanje određenih radnji, u vezi sa procedurom prijema u radni odnos kod poslodavca, preduzima onaj organ koji je u skladu sa općim ili drugim internim aktom poslodavca, nadležan za obavljanje tih radnji, dok je odredbom člana 8 stav 1 i 2 propisano da poslodavac imenuje

komisiju za izbor kandidata za prijem u radni odnos, koja se sastoji od tri člana iz reda uposlenih, a odredbom člana 10 da komisija na prvoj sjednici u pravilu otvara i razmatra pristigle prijave.

Nadalje, odredbom člana 12 stav 1 Uredbe propisano je da nakon okončanja procesa izbora kandidata za prijem u radni odnos iz člana 11 Uredbe, komisija utvrđuje listu uspješnih kandidata, u skladu sa ocjenama postignutim na usmenom, pismenom i praktičnom ispitu, u zavisnosti koji su ispiti bili obuhvaćeni procesom izbora, dok je stavom 3 propisano da komisija dostavlja poslodavcu izvještaj o provedenom postupku, koji potpisuju svi članovi komisije, te se uz taj izvještaj prilaže lista uspješnih kandidata, stavom 4 da je poslodavac dužan najkasnije u roku od osam dana od dana dostavljanja izvještaja i liste iz stava 3 tog člana, donijeti odluku o prijemu u radni odnos jednog ili više kandidata sa liste, u zavisnosti da li je javni oglas bio objavljen za prijem jednog ili više kandidata, a stavom 7 da će poslodavac sa kandidatom sa liste iz stava 4 tog člana, zaključiti ugovor o radu najkasnije u roku od osam dana od dana konačnosti odluke iz stava 4 tog člana.

Sve prednje navedeno je inkorporirano i u interni akt tuženog, odnosno uputstvo o postupku prijema u radni odnos, s tim što će ovaj sud u daljem toku obrazloženja citirati odredbe Uputstva o postupku prijema u radni odnos, broj 00.1-14-37566/19 od 24.04.2019. godine, sa kasnijim izmjenama broj 00.1-14-111571-2/20 od 09.12.2020.godine, broj 00.1-14-24630-2/21 od 10.03.2021. godine, i broj 00.1-14-365801-2/21 od 14.07.2021. godine, obzirom da se navedeni akti primjenjuju na konkretan slučaj, a shodno odredbi člana 31 Uputstva o postupku prijema u radni odnos, broj 00.1-14-32202-1/22 od 06.04.2022. godine.

Tako je odredbom člana 14 Uputstva od 24.04.2019. godine propisano da rješenje o imenovanju komisije za izbor kandidata za zasnivanje radnog odnosa donosi generalni direktor Društva, odnosno od njega ovlašteno lice, najkasnije u roku od osam dana od dana isteka roka za dostavljanje prijave na javni oglas (stav 1), da se komisija za izbor kandidata za zasnivanje radnog odnosa sastoji od tri člana i istog i istog broja zamjenika iz reda zaposlenih u Društvu (stav 3), te da je komisija obavezna najkasnije u roku od osam dana od dana imenovanja, odnosno u roku od tri dana od dana donošenja odluke o izuzeću člana komisije, održati prvu sjednicu na kojoj će izabrati predsjedavajućeg i zamjenika predsjedavajućeg iz reda članova/zamjenika članova komisije i donijeti plan rada komisije (stav 9). Odredbom člana 16 Uputstva je propisano da komisija u pravilu otvara i razmatra pristigle prijave na prvoj sjednici iz člana 14 stav 9 tog Uputstva. Sve navedeno je usklađeno sa odredbom člana 8 stav 1, stav 2 i stav 7., te članom 10 Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru.

Osim toga, odredbom člana 20 Uputstva od 24.04.2019. godine propisano je da nakon okončanja ocjenjivanja usmenog ispita, komisija utvrđuje listu uspješnih kandidata, u skladu sa ocjenama postignutim na usmenom ispitu, zatim sačinjava izvještaj o provedenom postupku koji potpisuju svi članovi komisije, koji potom, zajedno sa listom uspješnih kandidata, dostavlja ovlaštenom licu koje je raspisalo javni oglas, na znanje, te generalnom direktoru Društva, putem Izvršne direkcije za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima, na odlučivanje, s tim da nakon prijema izvještaja, a prije dostavljanja generalnom direktoru Društva na odlučivanje, Izvršna direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima, vrši kontrolu provedenog postupka izbora kandidata za prijem u radni odnos. Prema odredbi člana 21 Uputstva generalni direktor Društva je dužan najkasnije u roku od osam dana od dana dostavljanja izvještaja i liste uspješnih kandidata, donijeti odluku o prijemu u radni odnos jednog ili više

kandidata sa liste, u zavisnosti da li je javni oglas bio objavljen za prijem jednog ili više kandidata (stav 1), nakon čega se ugovor o radu zaključuje sa izabranim kandidatom najkasnije u roku od osam dana od dana konačnosti odluke o prijemu u radni odnos (stav 4). Prednje navedeno je saglasno odredbi člana 12 Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru.

Odredbom člana 8 Uputstva o izmjenama i dopunama uputstva o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-111571-2/20 od 09.12.2020. godine, propisano da je da se u V. Poglavlju Uputstva, iza Odjeljka 5, iza člana 23, dodaje novi Odjeljak koji glasi „6. Poništenje javnog oglasa“, nakon čega se iza člana 23 dodaju novi članovi i to

član 23a kojim je propisano, između ostalog, da generalni direktor Društva može, na prijedlog Izvršne direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima, dati suglasnost za poništenje ili poništenje i ponovno objavljivanje javnog oglasa, ukoliko su kandidati sa liste uspješnih kandidata ostvarili manje od 50% uspješnosti na usmenom ispitu, kao i ukoliko je prestala potreba za potpunom oglašenog radnog mjesta, te da će Izvršna direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima, ukoliko je generalni direktor suglasan sa njihovim prijedlog za poništenje javnog oglasa, prijedlog Odluke o stavljanju van snage Odluke o potrebi prijema u radni odnos dostaviti Upravi Društva na odlučivanje,

i član 23b kojim je propisano, između ostalog, da odluku o poništenju ili poništenju i ponovnom objavljivanju javnog oglasa za prijem u radni odnos na radna mjesta u regionalnoj direkciji/Telecom centru donosi direktor regionalne direkcije/Telecom centra, na osnovu instrukcije Izvršna direkcije za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima, pri čemu je Izvršna direkcija dužna najkasnije u roku od 8 dana od dana donošenja odluke o poništenju u pisanom obliku obavijestiti sve prijavljene kandidate, s tim da na obavijest o poništenju javnog oglasa nije dopuštena žalba.

Dakle, iz navedenog proizilazi da su sve odredbe Uputstva od 24.04.2019. godine, a koje se odnose na postupak imenovanja komisije za izbor kandidata za prijem u radni odnos i njihove obaveze, zatim utvrđivanje liste uspješnih kandidata i donošenje odluke o prijemu u radni odnos, usklađene sa relevantnim odredbama Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru, pri čemu je potrebno ukazati i da navedenom Uredbom nije propisana zabrana da se raspisani javni oglas poništi, što znači da u takvoj situaciji (kada izričita zabrana za poništenje javnog oglasa ne postoji), društvo koje je raspisalo javni oglas može poništiti kada utvrdi da postoji neki od razloga za poništenje, a koji je propisan Uputstvom o postupku prijema u radni odnos.

A, da je to tako, odnosno da postoji usklađenost Uputstva o postupku prijema u radni odnos od 24.04.2019. godine, sa njegovim kasnijim izmjenama, proizilazi i iz dopisa Federalnog inspektora rada, broj 09-30-18-03306/2022-0902-6 od 02.08.2022. godine, upućenog tužiteljici, u kojem je navedeni organ, odgovarajući na primjedbe tužiteljice u vezi navodnog nepoštivanja roka za izbor kandidata po predmetnom konkursu od strane tuženog, naveo da se obratio tuženom sa zahtjevom za dostavu relevantne dokumentacije, da je tuženi postupio po tom zahtjevu i dostavio mu pismeno u kojem je ukazao da se odluka o izboru kandidata ima donijeti najkasnije do 02.08.2022. godine, nakon čega je Federalni inspektor rada naveo i da su poslodavci, shodno odredbi člana 19 Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru, bili dužni da usaglase svoje opće akte sa odredbama Uredbe u roku od 60 dana od dana stupanja iste na snagu, što je tuženi i učinio, jer je usaglasio svoje akte u zakonskom roku, te vršio i izmjene i dopune istih, zbog čega

nema mjesta djelovanju inspekcije rada u konkretnom slučaju, pa je tužiteljica upućena da zaštitu eventualno povrijeđenih prava traži kod nadležnog suda.

To dalje znači da su neosnovani navodi tužiteljice izneseni u tužbi, a na kojima je istrajavala tokom cijelog postupka, da su odredbe člana 23a i 23b Uputstva u koliziji sa odredbom člana 12 stav 4 Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru, kao i sa odredbom člana 21 Uputstva, upravo kod činjenice da niti jednom odredbom Uredbe nije zabranjeno da se poništi javni oglas. Do primjene odredbe člana 12 stav 4 Uputstva, pa samim tim i odredbe člana 21 stav 1 Uputstva 24.04.2019. godine, dolazi samo u situaciji kada se donosi odluka o prijemu u radni odnos jednog ili više kandidata sa liste, u zavisnosti da li je javni oglas bio objavljen za prijem jednog ili više kandidat, a što u konkretnom predmetu nije bio slučaj.

Naime, tuženi je postupak po Javnom oglasu, broj 15.5-46-427181-4-2/21 od 08.02.2022. godine, proveo u skladu sa odredbama Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru i Uputstva o postupku prijema u radni odnos, jer je nakon objave oglasa u javnosti i pristiglih prijava formirao Komisiju za prijem u radni odnos na neodređeno vrijeme, koja je analizirala prijave i konstatovala da od deset prijava osam ne ispunjava formalno pravne uslove oglasa, nakon čega je tuženi zaključcima o odbacivanju prijave na oglas te kandidate čija je prijava nepotpuna obavijestio o tome, dok je tužiteljicu i drugog kandidata koji su imali uredne prijave pozvao na usmeni ispit u svoje prostorije i Direkciji u Tuzli.

Po obavljenom usmenom intervjuu, na kojem se pojavila samo tužiteljica, Komisija za izbor kandidata za prijem u radni odnos je dana 25.05.2022. godinesačinila izvještaj o obavljenom usmenom ispitu, u kojem je konstatovala da je tužiteljica imala ukupno 30,67 bodova (od mogućih 70), te je sačinila i listu uspješnih kandidata na kojoj je navedena tužiteljica sa tim brojem bodova.

Zatim je Izvršna direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima, nakon prijema izvještaja o obavljenom usmenom ispitu, a postupajući po ovlaštenjima koja su joj dana odredbom člana 20 stav 4 Uputstva, dana 25.07.2022. godine izvršila kontrolu postupka prijema u radni odnos po predmetnom konkursu, u kojem je na kraju od generalnog Direktora tražila ili da izabere tužiteljicu na radno mjesto povodom kojeg je bio i raspisan konkurs, ili da poništi javni oglas bez ponovne objave, s tim što dali svoj prijedlog da se predmetni javni oglas treba poništiti bez ponovne objave kako iz razloga što je tužiteljica na usmenom ispitu ostvarila manje od 50 % uspjeha, tako i činjenice da je Direkcija Brčko u proteklom periodu pronašla optimalno rješenje za to radno mjesto internom preraspodjelom druge radnice sa drugog radnog mjesta.

Postupajući po zahtjevu Izvršne direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima, generalni direktor je odlučio da se poništi Javni oglas bez ponovne objave, nakon čega je 17.08.2022. godine donesena prvo Odluka o stavljanju van snage odluke o potrebi prijema u radni odnos od 02.02.2022. godine, da bi zatim 12.09.2022. godine tuženi donio Odluku o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, Direkcija Brčko, iz razloga što je tužiteljica na usmenoj provjeri znanja ostvarila manje od 50% uspješnosti, a zatim i iz razloga što je prestala potreba za prijem radnika na predmetno radno mjesto, obzirom da je isto popunjeno unutrašnjim prerasporedom radnika na nivou Društva, te su potom o toj odluci obaviješteni svi kandidati.

Samo u situaciji da je generalni direktor odlučio da se postupak prijema realizuje na način da izabere tužiteljicu na predmetno radno mjesto, onda bi njegova dužnost bila da, saglasno odredbi člana 12 stav 4 Uredbe i odredbi člana 21 stav 1 Uputstva, u roku od osam dana od dana kada mu je dostavljen izvještaj i lista uspješnih kandidata donese odluku o

prijemu tužiteljice u radni odnos. Međutim, generalni direktor tuženog se nije odlučio za tu opciju, već za poništenje javnog oglasa bez ponovne objave, a koja mogućnost mu je data odredbom člana 23a Uputstva, zbog čega Odluka o poništenju javnog oglasa za prijem radnika od 12.09.2022. godine nije protivna relevantnim propisima, kao što nije protivna ni Odluka tuženog od 10.10.2022. godine kojom je odbacio prigovor tužiteljice izjavljen protiv Odluke od 12.09.2022. godine, budući da je odredbom člana 23b Uputstva propisano da se prigovor protiv obavijesti o poništenju javnog oglasa nije dozvoljen.

Imajući u vidu izneseno, bez osnova je i pozivanje tužiteljice na rješenje tuženog, broj 03-175-427181/22 od 31.10.2022. godine (kojim je tužiteljici odobren pristup traženim informacijama), odnosno ukazivanje tužiteljice da je tim rješenjem tuženi potvrdila da na njenoj (tužiteljičinoj) strani ne postoje bilo kakve smetnje za izbor kao najuspješnijeg kandidata sa liste uspješnih kandidata, obzirom da je navedenim rješenjem Izvršna direkcija za pravne poslove, upravljanje organizacijom i ljudskim resursima tuženog samo navela da je generalnom direktoru pored mogućnosti izbora kandidata predložila i mogućnost poništenja predmetnog javnog oglasa, uz navođenje i razloga za to (poništenje).

Tačno je da se tuženi, prilikom donošenja Odluke o stavljanju van snage odluke o potrebi prijema u radni odnos od 02.02.2022. godine i Odluke o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, Direkcija Brčko, u uvodu tih odluka nije mogao pozvati na Uputstvo o postupku prijema u radni odnos u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-32202-1/22 od 06.04.2022.godine, sa njegovim izmjenama od 08.06.2022.godine. ovo stoga što je predmetni javni oglas objavljen u vrijeme kada ovi akti tuženog nisu bili ni doneseni, a odredbom člana 31 Uputstva od 06.04.2022. godine propisano je da će se postupci prijema u radni odnos započeti prije stupanja na snagu tog uputstva, završiti prema odredbama Uputstva o postupku prijema u radni odnosu u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo, broj 00.1-14-37566/19, i izmjenama i dopunama tog akta, brojevi 00.1-14-111571-2/20, 00.1-14-24630-2/21 i 00.1-14-365801-2/21, pri čemu se pod započetim postupcima prijema u radni odnos smatraju svi prijemi u radni odnos za koje je objavljen javni oglas. Ali, to ne utiče na pravilnost i zakonitost donesenih odluka tuženog, budući da se primjenom gore navedenih odredbi Uputstva od 24.04.2019. godine, sa njegovim izmjenama od 09.12.2020. godine, 10.03.2021. i 14.07.2021. godine, opet može donijeti ista odluka, kod toga da sadrže identična rješenja u pogledu svih bitnih stvari za predmetni slučaj, kao i Uputstvo od 06.04.2022. godine (sa izmjenom od 08.06.2022. godine), pa, između ostalog, i u vezi poništenjem javnog oglasa.

Kako je tuženi mogao poništiti predmetni javni oglas, jer je za takvu odluku imao uporište u Uputstvu o postupku prijema u radni odnos od 24.04.2019. godine, sa relevantnom izmjenom od 09.12.2020. godine, a koji akti nisu u suprotnosti sa Uredbom o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru, pa kada je to tako, onda je neosnovan i pozivanje tužiteljice na prasku Evropskog suda za ljudska prava i Ustavni sud Bosne i Hercegovine, kada je navodila da Uputstvo nije usklađeno sa Uredbom i da ne prati standarde kvaliteta propisa. Sam iskaz tužiteljice takođe ne može uticati na odluku ovog sud, pa se isti neće posebno obrazlagati.

Slijedom svega iznesenog, valjalo je odlučiti kao u stavu (I) i stavu drugom (II) izreke ove presude, odnosno odbiti kako osnovni tužbeni zahtjev tužiteljice (da se utvrdi da su Odluka tuženog, broj 03.2.3.1-46-427181-18a/22-5709 od 10.10.2022. godine, i Odluka tuženog o poništenju javnog oglasa za prijem radnika u Dioničkom društvu BH Telecom Sarajevo Direkcija Brčko, broj 15.5-46-427181-15/21 od 12.09.2022. godine, nezakonite, uz

nalaganje tuženom da izabere tužiteljicu na predmetno radno mjesto), tako i njen eventualni tužbeni zahtjev (da se ponište navedene odluke tuženog od 10.10.2022. godine i 12.09.2022. godine, i predmet vrati tuženom da izvrši izbor zaposlenika sa liste uspješnih kandidata, po provedenom Javnom oglasu, broj 15.5-.46-427181-4-2/21 od 08.02.2022. godine), jer utvrđenje pravilnosti postupanja tuženog po predmetnoj stvari po automatizmu dovodi do odbijanja i osnovnog i eventualnog tužbenog zahtjeva, bez dodatne potreba da ovaj sud posebno elaborira (obrazlaže) svaki zahtjev pojedinačno.

Odredbom člana 130 stav 1 Zakona o parničnom postupku propisano je da o naknadi troškova odlučuje sud na određeni zahtjev stranke bez raspravljanja, dok je stavom 2 propisano da je stranka dužna da u zahtjevu opredijeljeno navede troškove za koje traži naknadu. Kako je tuženi tražio da mu tužiteljica naknadi troškove parničnog postupka koji se sastoje od takse na tužbu i takse na odluku suda, te kako je obaveza plaćanja tih taksi na tužiteljici, a ne tuženom (zbog čega tuženi te troškove nije ni imao, niti ih može imati), valjalo je stavom trećim (III) izreke ove presude odbiti zahtjev tuženog za naknadu troškova parničnog postupka.

S U D I J A

Zlatan Kavazović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana prijema presude, a podnosi se putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.